

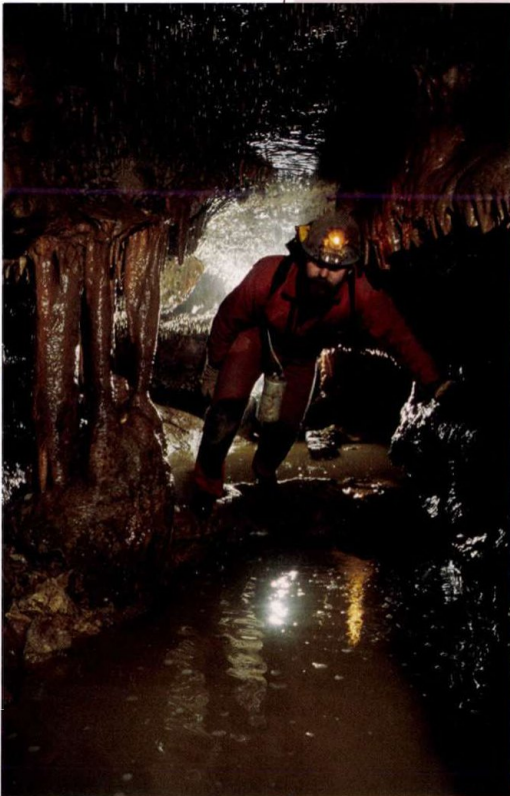
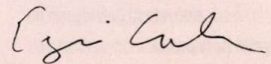
Kaland és kutatás

„**É**LŐ EMBER NE MENJEN A FÖLD ALÁ!” – MONDOGATTA LACI BÁCSI JÓSVAFŐN, aki a szinte mindenki által ismert barlangunk, a Baradla mellett lakott, ám hosszú élete alatt sohasem lépte át annak küszöbét.

Vajon miért jó az, ha az ember nyakig sárosan, hason csúszik a híg agyagban? Vagy a 200 méter mély akna tetején himbálódzik az ujjnyi vastag kötél? Esetleg egy embertelen szűk hasadékból próbál lefelé evickélni, miközben még a húzószák is rá van akasztva? Nehéz elmagyarázni...

Barlangba járni egyrészt kemény sport, kitartást és jó erőnlétet igénylő fizikai teljesítmény, ahol jó adag ügyességre, tűrőképességre, gyors helyzetfelismerésre is szükség van. De barlangba járni nem pusztán sport, nem egyszerűen csak egy ma divatos extrém örület. Ez maga a természet szeretete, tisztelete. Aki beleszöppen ebbe a világba, a kalandon túl előbb-utóbb elragadja a föld alatti feltáró vagy épp tudományos kutatás heve. Persze az ember szeme előtt ilyenkor egy új, még senki által be nem járt barlangjárat megtalálása lebeg, de a kutatás fő mozgatórugója valahogy mégsem ez. A barlangkutatás életforma, valódi csapattevékenység igazi barátokkal és nemes célokkal. Barlangban lenni egyszerűen jó, aminél már csak egyetlen dolog jobb: kijönni a langyos, tavaszi napsütésre...

Egri Csaba, szerkesztő

FOTÓ: EGERI CSABA